

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-711-0030

Dato: 5. maj 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 201 – Forslag til Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, skattekontrolloven, kildeskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love (enkel og effektiv kontrol samt mindre skatteplanlægning)

Hermed sendes kommentar til henvendelse af 4. maj 2009 fra Scandinavian MedHelp – L 201, bilag 8.

Kristian Jensen

/ Birgitte Christensen

Scandinavian MedHelp (SMH) har forud for foretræde for udvalget henvendt sig om lovforslagets § 3, nr. 2-3 (ændring af kildeskattelovens §§ 48 E og 48 F – den såkaldte forskerskatteordning).

SMH er et rekrutteringsfirma, som beskæftiger sig med rekruttering af primært skandinaviske læger til danske sygehuse. Typisk ansættes f. eks. en svensk læge, som har orlov fra en stilling i Sverige, i en tidsbegrænset periode på et dansk sygehus under forskerskatteordningen, hvorefter den pågældende vender tilbage til Sverige for at afslutte et ansættelsesforhold dér med henblik på atter at blive ansat på det danske sygehus.

Med de ændringer, der blev gennemført i forskerskatteordningen i juni 2008, kan dette ikke længere lade sig gøre, idet den pågældende læge ikke kan vende tilbage til samme ansættelsessted i Danmark.

SMH foreslår forskellige måder at afhjælpe dette problem på. Man kunne således helt fjerne de nye krav. Man kunne indføre undtagelser fra kravet, således som det nu foreslås for forskere. Endelig kunne man give adgang til forskerskatteordningen, hvis et dansk sygehus bekræfter, at den pågældende læges kompetencer er højt efterspurgt på sygehuset.

Hertil bemærkes:

Lad mig straks korrigere oplysningen om, at den svenske læge i SMH's eksempel ikke kan ansættes på det samme danske sygehus igen inden for tre år. Det kan han sagtens. Han kan blot ikke anvende forskerskatteordningen, medmindre han driver forskning. Til gengæld vil de generelle skattemæssigheder, som er indeholdt i Forårspakke 2.0, gøre det mere attraktivt at arbejde i Danmark – også selv om man ikke kan anvende forskerskatteordningen.

Den regel, som SMH henviser til, har til formål at sikre, at de medarbejdere, der ansættes under den særlige skatteordning, reelt er rekrutteret i udlandet. Dette har man gjort ved at opstille nogle objektive tidsmæssige krav, således at det ikke vil være muligt for en virksomhed at sende en medarbejder til udlandet for senere at tage ham hjem igen på forskerskat. Reglen blev som anført i henvendelsen indført for mindre end et år siden.

Forskerskatteordningen bygger udelukkende på objektive kriterier, som man enten opfylder eller ikke opfylder. Der er intet skønselement i ordningen, hverken fra virksomhedernes side eller fra skattemyndighedernes. Der er ingen "hvidliste" eller "sortliste" over, hvilke faggrupper der kan eller ikke kan anvende ordningen. Det er kort sagt et enten/eller.

Kun for forskere eksisterer der særlige regler i forhold til dem, der gælder for de såkaldte nøglemedarbejdere. Dette gælder vederlagskrav, efterbeskatningskrav (den smule, der er tilbage af dette), samt efter lovforslaget kravet om ikke at have været ansat hos den samme arbejdsgiver i en vis periode forud for ansættelse under den særlige skatteordning.

Jeg finder ikke grundlag for at indføre særlige regler for læger eller andre, der ikke udfører forskningsarbejde.